



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1573/2025
09.09.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелица Мерићка, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., чији је пуномоћник Дејан Савковић, адвокат из ..., ради утврђења престанка обавезе издржавања, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 419/23 од 01.11.2023. године, у седници одржаној 09.09.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 419/23 од 01.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П2 364/22 од 19.01.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је престала обавеза тужиоца да доприноси издржавању тужене ББ од ...2021. године и ВВ од ...2022. године, утврђена пресудом Основног суда у Чачку П2 106/19 од 02.07.2019. године, што су тужене дужне признати. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је престала обавеза да доприноси издржавању тужених ББ почев од 29.07.2020. године до 28.05.2021. године и ВВ почев од 24.01.2022. године до 27.05.2022. године, утврђена пресудом Основног суда у Чачку П2 106/19 од 02.07.2019. године, што су тужене дужне признати. Ставом трећим изреке, обавезане су тужене, као солидарни дужници, да тужиоцу надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 34.500,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж2 419/23 од 01.11.2023. године, одбио као неосновану жалбу тужених и потврдио пресуду Основног суда у Чачку П2 364/22 од 19.01.2023. године у ставу првом изреке, као и решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужене су благовремено изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и оценио да је ревизија тужених неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Чачку П2 106/19 од 02.07.2019. године, обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање тада малолетних ћерки плаћа и то за ћерку ББ износ од 9.000,00 динара, а за ћерку ВВ износ од 8.000,00 динара месечно почев од 04.05.2018. године па убудуће. У току овог поступка тужене су постале пунолетне и то тужена ББ пунолетство је стекла ...2021. године, а тужена ВВ ...2022. године. ББ је редовни студент ... факултета у Београду, студент је на буџету и живи у студентском дому. Тужена ВВ је школске 2022/2023. године уписала прву годину Студија за ... као редован самофинансирајући студент па је у обавези да плаћа школарину која износи 86.000,00 динара и пријаву за сваки испит у износу од по 1.000,00 динара. У Београду живи у закупљеном стану за који плаћа месечну закупнину од 120 евра. Тужилац је рођен 1959. године. Након доношења претходне пресуде оболео је од малигног обољења због кога је оперисан 22.12.2019. године, када му је уграђена стома. Решењем РФ ПИО од 20.07.2020. године, тужиоцу је утврђен потпуни губитак радне способности као последица болести и признато му је право на инвалидску пензију почев од 21.05.2020. године, која сада износи 19.000,00 динара. Других примања тужилац нема. Живи у приземном делу куће, власништво његове сестре, у оквиру кога користи једну собу, а у преосталом делу приземља живе мајка стара 101 годину и сестра, обе су пензионери. Тужилац због свог здравственог стања и уграђене стоме има месечне расходе ради лечења, прибављања дискова и кеса за стому у износу од 3.000,00 динара, средстава за основну и личну хигијену и медицинске креме у износу од 1.700,00 динара. Власник је поткровља куће – стана површине 72м² у ком делу су живееле тужене са мајком до свог пунолетства на основу признатог права становања. У току 2022. године тужене су се иселиле из овог стана којом приликом су однеле браве, унутрашња врата, славине, бојлер. Тужилац је власник помоћног објекта на истој парцели површине 50м², који објекат је у лошем стању из ког разлога није услован за становање. Мајка тужених је рођена 1971. године, запослена је, остварује редовну месечну зараду у износу од 32.081,00 динар. По иселењу из стана тужиоца, купила је кућу у ... површине 70м² средствима кредита. Опериласала је жуч, има повишени крвни и очни притисак.

На утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право, када су усвојили тужбени захтев тужиоца и утврдили престанак обавезе издржавања тужених као пунолетне деце.

Према одредби члана 155. став 2. Породичног закона, пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота. Изузетак од овог правила прописан је ставом 4. истог члана, према коме нема право на издржавање пунолетно дете ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за родитеља. Општи услови за престанак издржавања, прописани су чланом 167. Породичног закона. Према ставу 1. овог члана, издржавање престаје када истекне

време трајања издржавања. Према ставу 2. истог члана, издржавање може да престане када поверилац издржавања стекне довољно средстава за издржавање, осим ако поверилац издржавања није малолетно дете и када дужник издржавања изгуби могућност за давање издржавања или давања постане за њега очигледно неправично, осим ако поверилац издржавања није малолетно лице.

У конкретном случају, тужене су на редовном школовању и по том основу припадало би им право на издржавање од стране тужиоца као оца и након стицања пунолетства. Међутим, имајући у виду личне, односно здравствене прилике тужиоца, те висину прихода које остварује, обавезивање тужиоца да издржава тужене може се подвести под правни стандард очигледне неправде по њега предвиђен чланом 155. став 4. Породичног закона, који представља и основ за престанак његове обавезе у смислу члана 167. став 2. тачка 1. истог закона. Наиме, тужилац је у међувремену због малигне болести и извршене операције изгубио радну способност и једини приход који остварује је инвалидска пензија од свега 19.000,00 динара, који износ и по налажењу овог суда није довољан да тужилац задовољи своје основне животне потребе, и додатне потребе које су у вези са његовом болешћу.

Насупрот ревизијским наводима, тужилац није у стању да остварује додатне приходе издавањем непокретности чији је власник, јер ниједан од објеката чији је власник није услован за становање, а због ниских примања тужилац није у могућности да уложи средства да би их оспособио за становање односно за издавање.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**